

8. Maj 1573.

Pernille Oxe til Birgitte Gjøe.

Peder Oxe er rejst over Bæltet; saasnart hendes Datter Pernille, som er syg, bedres, vil hun drage fra Korsør. Hun længes meget efter at tale med Birgitte Gjøe. Hun har talt med Peder Oxe om en Gaard og en Eng, som Fru Birgitte ønsker. Beder Fru Birgitte komme til Korsør i Pintsen; saasnart Pernille Ruds Tilstand bedres, rejser hun til Jylland for at tilse sine Byggearbejder.

Mynn alderkieriste morsøsther, gud were huuoss ether och beuuaare ether altiid maadelig(!) och vell fraa allt thett, som ether kannd vere skadelig ennten till seell eller liiff Mynn allerkieriste morsøsther, vell ieg paa thenne thiid lade al bethackelssen bestaa siigh for thidssenns korthedt skyld, men aldrig skall y haffue thuiill paa meg, saa lenng som ieg leffuer, mett allt holdhedtt. Mynn alderkieryste morsøsther, giffuer ieg ether gannnske vennligen thill kiennde, att myn broder kom vell offuer y gaar³, gud vere loffuedt, s. 610 och kund ieg icke helpe hannem offuer, for myn Pernell¹ er bleffven saa møgett hørtt siugk, menn dog er thett nogett bedre mett hennnder y dag, ind thett vor y gaar. Thett første gud vell thett bedres noget mett hennnder, saa acther ieg att drag her aff lanndett.² Myn alderkieriste morsøsther, saa kannd ieg icke schriffue ether vesse beskenn thill, naar ieg drager her fraa, førind gud vell, thett beders nogett mett hennnder. Och saagde fruue Børgete Rudt³, att y vild gerne thalle mett meg, saa kand y icke throff, myn alderkieriste morsøsther, saa rett fast meg lenngis epther ether, och saa gerne ieg vild thalle mett ether, wiste ieg, huor ieg kund kome ether thill ordz. Myn alderkieriste morsøsther, beder ieg ether gerne, att y vill giøre saa vell och byde meg ett ord thill, huor ieg skuld møde etther, dog vidt gud, att ieg thald rettelig gerne mett ether. Myn alder kieriste morsøsther, nu vell ieg icke lenger vmage ether mett myn rengh schriffuelsse eller forbyde meg emod ether, menn alle myn dagh findis gannske guode viligtt att giøre, huiss ieg vid, som y kund haffue ere och gott aff, och vell haffue ether gud almictigste beffalindis thill seell och liiff mett allt thett, som ether kiertt er. Ex Korsør then 8 may aar 1573.

Pernell Oxe.

M.⁴ a. k. moster, ieg beder eder saa ganske gerne, adt y uyl yk fortenke meg, adt ieg skryuer eder yk sel tyl, y mad uyst tro, adt det er yk ladt af myn vnde uylle, men tyden er meg sa kort, men y mad uyst tro, adt meg lenges hertelyg fast efter eder. Oc talle ieg med myn broder bade om den eng oc om den gaer ued Køuenhauen, dae mentte s. 611 hand, adt hand uylle gøre syn flydt tyl, adt y skolie faed gaern, nar hand kam heym ygen, oc saed hand, adt hand uylle oc talle med Meykel Seste om den eng, om hand kunde flyd eder den, for ieg troer uel, adt myn broder har bebreued en fra syg, men ieg bad ham hart, adt hand skolie flyd eder den, for y hade den bere behof end Meykel Seste.¹ Hand soer pa, adt hand skolie gøre syn flyd der tyl. Sa uyl ieg oc rad eder, m. a. k. moster, adt y med det første uylle haue eders bud tyl Køuenhauen oc lade handele sel om de gaere, sa adt yngen skolie faed dem fra eder, for end myn broder kam ygen, for y forstaed uel myn meynyng uel. Oc som ieg skolie talle med myn soster Mette² om den benkedyne, sa gyurde ieg ocsa, dae saede hun, adt hun hade befaled, ad foden skolie sende eder den. M. a. k. moster, sade Berette Rud meg, adt y gerne uylle talle meg(!) meg, for end ieg dro af landet, sa ued gud, ieg talde redtlyg gerne med eder, men nu er myn Pernelle sa syg, adt ieg yk tør draue fra hynde, for end det blyuer nage bere med hynde, men gud gyue, adt ieg tore bed eder, adt y nu y des helygdage³ uylle kome tyl meg, dae war det en stor fromhed af eder, oc gud skal uydett, y skal uere meg sa redt uelkommen, som y war myn egen moder, sa sant helpe meg gud, y hore ieg kand fare med eder. M. a. k. m., gør nu her y, som myn gude tro er tyl eder, oc komer nu uyst, men dersom y kunde yk kome, dae lader meg uydett, dae uyl ieg møde eder, huor y uylle, for ieg blyuer yk lenge y det land. Det forste det tager tyl ad beres med Pernelle, sa drager ieg strax tyl lulen for myne mormester skyl.⁴ M. a. k. moster, ieg beder eder sa ganske s. 612 gerne, ad y uyl yk fortenke meg, adt ieg skryue eder sa ylle tyl pa det bref.¹ Troe ieg eder yk sa uel, dae uylle ieg yk gøred. Gud fader oc søn oc den helygand befaler ieg eder, m. a. k. moster.

Udskrift: Erlig och welbørdig fruue, fruue Børgette Herloff Throldes myn kiere morsøsther, gannnske wennligen thill schreffuett.

Orig, med Segl i Rigsark., Adelsbreve L. 77.

7. Juni 1574.

Pernille Oxe til Birgitte Gjøe.

Hun takker Birgitte Gjøe for hendes Indbydelse til hende og hendes Sønner, hvilken de dog ikke kunne modtage, da den er kommen saa sent. Hun glæder sig over, at det gaar saa godt i Herlufsholms Sag med Jørgen Marsvin. Hvis Fru Birgitte ikke kommer til Kjøbenhavn, vil hun sikkert komme til hende.

M. a. k. moster, gud beuare eder altyd nadelyg oc uel fra alt det, eder kand uere skaedelyg enten tyl sel eller lyf, oc hand for syn kere søn skyl lade eder lenge leue oc lyde uel, det uyl ieg sa trolyg bade iunske oc bede af gud, som y war myn egen moder, det mad y uyst tro. M. a. k. moster, sa uyl ieg nu for tydens korthed skyl lade al lang betakelse bestaet, men dog skal alle eders mangfoldyg uelgernynger blyue vdtforglemmt hos meg, sa lenge som ieg leuer, med al trohed, for ieg maed uel bekend, adt ieg aller kand forskylded, men gud almetyegest hand skal beløne eder edt alsamen, oc myn uyl skal uere gud¹, sa lenge som ieg leuer, s. 692sa sant helpe meg gud. M. a. k. moster, sa gyuer ieg eder nu ganske uenlygen tyl kend, adt ieg y tysdag aften¹ fyk eders gude skryuels, som y hade skreued meg tyl pyns dag², oc ieg der y formerke, adt y war begerendes, adt ieg uylle nu kome tyl eder pa tysdag³, eller ieg uylle lade myne søner⁴ kome tyl eder pa same tyd, for y skolle om onsdagen⁵ gaed y redt med løren Marsuyn.⁶ Sa betacker ieg eder pa det aller uenlygest, m. a. k. moster, for eders gude skryuels, oc for y uylle haue meg oc dem tyl eder pa same tyd. Sa mad y uyst tro, adt dersom ieg hade uered sa tyl pas, adt ieg had kond kome tyl eder, dae skolle ieg redtlyg gerne haue gyurdt edt, som ieg war uel pletyg, oc der som ieg hade uyst, adt y uyl had myne søner tyl eder pa den tyd, dae skolle de som gud sa red gerne had komed tyl eder, som y hade uered myn egen moder. for v haue sa uel forskylt edt y sa mange made. Men nu fyk ieg yk eders skryuels for end pa tysdags aften sylle, sa adt det war yk molycgt, adt de konde kom sa tylyg. Sa uyl ieg haue bed eder sa ganske uenlygen, m. a. k. moster, adt y uyl haue meg edt vdfortench, for gud ued, adt der som ieg hade faed sa tylyg adt uyde, dae skole de sa redt gerne had komed som tyl meg sel, sa sant helpe meg gud. Oc gud ued, ad det er meg hertelyg kert, adt det gek eder sa uel y eders rettergang, gud uere laued, men det konde yk andet, for y hauede en redferdyg sag pa ad staed⁷, men gud kende ham for al den besueryng, hand gør eder, for ieg kand yk tro andet, end hand ued iu uel, adt hand kand

s. 693

s. 694

s. 695yndt uynde der af. M. a. k. moster, sa gleder ieg meg nu tyl edt, adt myn broder har saed meg, adt y uyl med guds help kome hyd tyl byen. Den almetyge here oc gud styrke eder med syn helyg ands nad, sa adt y mod iu uyst kome, dae ued gud, det er men(!) en stor glede, oc der som y yk kome hyd, dae uyl ieg uyst kome tyl eder, for end brylop blyuer¹, for y kunde aller tro, sa red herttelyg fast meg som meg(!) lenges efter eder, oc sa vnd ieg har hadadt², ad ieg har yk uered hos eder.³ Ieg beder ether, a. kereste modersøster, adtt y will nu wist komme thiill meg. Will ieg nu intedtt forbii meg y mod ether, men y skall althid finde meg saa som etherss datter thiill adtt gørre alltt, huess y kand haffue ere och gott aff, det maa y wist forlade ether thiill. Hermed will ieg haffue ether, min aller keriste modersøster, den alsommechtiste gud euindelig befalendiss, hand spaare och beuare ether well althid fra alltt vndtt. Aff Kiøbenhaffn den vii iunij anno 1574.

Pernille Oxe.

Egenhænd. Orig, uden Omslag i Rigsark., Adelsbreve L. 78.

Korsør⁹. Marts 1565.

Pernille Oxe til Birgitte Bølle.

Hun udtaler sin Beklagelse over Kristoffers Sygdom; det er hende kært, at han ikke vil drage op saa hastigt; Toget skal iøvrigt være opgivet; en Del Ryttere er dragne fra Kongen af Sverige.

Min aller kereste Berett oc kere søster, jeg vill haffue deg saa gandske høgelig oc gerne bettackett ffor saa megett ære oc gott, som du meg alltid j saa mane maade giortt oc beuist haffuer, oc nu besynderlig ffor din gode skriffuelse oc hulde mening, som jeg dervdi fformercker, huilckett du skall alle mine dage ffinde meg gandske goduilig till att fforskyldte oc ffortiene, med hues gott j min magtt kand vere, der du kand haffue ære oc gott aff, saa yderlig oc saa gerne som jeg kunde vere din egen søster, dett maa du vist ttro. Aller kereste Berett oc kere søster, fformercker jeg vdi din skriffuelse, att Krestoffer er endnu megett ilde till pas, huilckett gud ved, att meg gør ontt aff allt mitt hiertte, den almegettteste gud hand vere hans hielper oc beuare hanom ffra allt dett, som ontt er, oc vnde hanom nu vell att kome tiill sin helbred jgen. Oc er dett meg kertt, att jeg fformercker, hand jcke drager saa hastiigt aff, som hand hade agtted seg, for dett vilde jcke ttientt ham, efftter di att hand er saa skrøuelig, oc som jeg fformercker, daa haffuer hand jcke bhoff att haste saa, ffor vi ffick nu bud j dese dage derffra, da men de, att dett er nu affslaget ¹, saa att de nu jngen sted skulde drage jgen saa s. 64snartt ffor dette onde fføre, oc ffor de kunde jcke ffaa fforing, saa ttror jeg vist, att de kome nu jngen sted jnden pindsdag ¹. Oc giffuer jeg deg venlig till kende, att der er en hel hoff rytter dragen ffra kongen aff Suerg oc er komen till Skone till vor kong oc har begered leiide, att der som hans node jcke selff haffuer dem behoff, att de maa da spasere her ffri igenom landen, oc men de, att dett er vell iijj c som lader begere leiide ffor seg oc vill drage ffra den suenske, gud almegetttest see nodelig till vos oc aff vende denne store heffn oc vrede ffra vos, som vos nu offuer henger ffor sonden skyld, oc giffue vos ffred oc rolighed ffor sin kære søn skyld. M. a. k. Berett oc kere søster, jeg ved nu jntted synderligtt att skriue deg till paa dene tid, men der som jeg veste vdi nogen maade att gøre dett, du kunde haffue ære oc gott aff, da maa du vist fforlade deg dertill, att du skulde ffinde meg saa goduilig dertiill, som jeg kunde vere din egen søster, dett ttro ffor vist. Her med vill jeg haffue deg gud almegetttest beffalendes med allt hues deg kertt er, hand spare oc beuare deg ffra allt dett, som ontt er, oc vnde vos, att vi maa ffindes helbred oc glad j guds ffrøgtt. Beder jeg deg gerne, att du vill siige Krestoffer oc dine jomffror mane gode natter paa mine vegne. Ex Korsør den ffredag ffor santte Greguri dag vdi anno mdlxv.

Pernele Oxe.

M. a. k. Berette ² oc myn kere soster, ieg kand yk fol skryue dyg tyl, sa redt fast meg lenges efter dyg, oc sa vndt det gør meg, adt uy skal uere sa lenge fra huerander, deswer adt bade du oc ieg skal haue den orsag, s. 65adt uy yk konde fyndes, som uy gerne uylle. Meg haues med guds hel[p], adt det maed nu snart blyue god, du maed uyst ¹, adt Krestoerfer sygdom oc dyn sorg har gyurd meg sa troelygh vndt af myd herte, som konde haue uered myne egen broder oc soster, sa sant helpe meg gud. Oc beder ieg dyg sa ganske gerne, m. a. k. Berete oc myn kere soster, adt du uylt syge Krestoer sa mange gude netter oc sa mogen ere oc tack for hans gude skryuels oc holle menyng, jeg dery formerker, adt myn sygdom gør ham sa vndt, gud uere gud foredt oc beuare ham fra alt det, som vndt er. Den almetygest gud befaller ieg dyg, m. a. k. Berette oc m. kere soster, oc hand beuare dyg uel fra alt det, som vndt er. Ieg skryuer dyg yngen gude netter pa Otes ² uege, for hand er y Fyen.

P. O.

Udskrift: Erliig oc velbyrdig ffroe ffro Berett Krestoffer Gøs, min kere søster, gandske venlig till skreffuett ³.

Korsør 1. December 1569.

Pernille Oxe til Birgitte Bølle.

Hun udtaler sin Beklagelse over, at Kristoffer Gøje har ondt i Armen; beder om Underretning om, naar de drager af Landet, da hun haaber ved den Lejlighed at faa Besøg af dem; hvis hun selv havde kunnet rejse, vilde hun have besøgt Kristoffer i hans Sygdom'; hun sender to Breve fra Søsteren Inger.

M. a. k. Berette oc myn kere søster, gud almetygeste hand uere nu altyd hos dyg med syn helyg and oc nade. oc hand beuare dyg altyd naedelyg oc uel fra alt det, som vndt er, oc vnde dyg lenge adt leue oc lyde uel, V det uyl ieg sa trolyg bade ynske oc bed af gud, som ieg war dyn boren soster, det mad du uyst tro. M. a. k. Berette oc myn kere soster, ieg uyl nu lade al betakelsen bestaed, men dog madt du uyst forlade dyg tyl, adt alle dyne mongfoldyg uelgernynges skall blyue udforglemmt hos meg, sa lenge ieg leuer, med al trohed, det mad du uyst tro. M. a. k. Berete oc myn kere soster, sa kand ieg aller fol skryue dyg tyl, sa red fast meg lenges efter dyg, oc sa redt vndt det gør meg, adt uy skolie uere sa lenge fra huer ander, sa beder ieg dyg sa ganske gerne, adt du uylt nu byde meg tyl, hore det er med myn morbroder², om hand har nu uel forwondet det vnde, hand hade y hans aerm, gud ued, det har gyurd meg redtelyg s. 163vnd, adt ieg hore, hand har hadt sa suare uedage¹ dery, gud for syn kere søens skyl da vnde ham, adt hand mad uel foruyndt oc kome uel tyl syn helbred ygen, dae ued gud, adt det skolie uere meg redtelyg kert. Sa beder ieg dyg sa ganske gerne, m. a. k. Berette oc myn kere soster, adt du uylt nu byde meg tyl, hore snart Krestoefer oc du achtte eder af det land, for ieg ued, adt ieg adt ieg (!) toer nu yk foruente eder hyd tyl meg, for end y draue her af landt, sa ued gud, adt ieg saed redtelyg gerne, adt y uylle blyue y det land, for ieg har dog godt af ede, adt ieg uyd, y ere y det land, dog uy fyndes selen, men ieg hade dog yk troed, den tyd uy skyldes, adt uy skolie uere sa lenge fra huerander, men du madt uyst tro, adt der som myn helbred uar meg sa stoer, det ieg konde feres², dae skolie ieg uyst had uered hos Krestoefer y hans sygdoem, dog hand konde ledt godt haue hadt deraf. M. a. k. Berette oc myn kere soster, sa ued ieg nu ynd sunderlycht adt skryue dyg tyl, men du madt uyst tro, adt ieg uylle redt gerne uere dyg tyl oers, for ieg hade uel adt talle, bade med myn morbroder oc dyg, som ieg yk pa den tyd kand skryue, men ieg uyl nu lade altyngeste opstaed, tyl gud uyl, uy fyndes. Sa uyl ieg nu yndt forbyde meg ymod dyg, men der som ieg uyste y nager made adt gore det, du konde haue ttenste, ere eller godt af, dae skolie du alle myne dage fynde meg sa ganske guduylyg tyl, som ieg war dyn egen søster, sa sant helpe meg gud. Her med uyl ieg haue dyg, m. a. k. Berette oc myn kere soster, den almetygeste here oc gud befalendes, bade med lyff oc sel oc alt, huys dyg kert er, hand spare oc beuare eder lenge oc uel oc vnde wos adt fyndes sund oc helbred y s. 164guds frykt, ynaer det er guds gude wylle. Bed[er ieg] dyg gerne, adt du uylt syge myn morbroder oc dyne jomfruuere mange gude netter pa myne uegen. Ex Korsør sante Loye dag 1509.

Pernille Oxs.

M. a. k. Berette oc kere soster, sender ieg Krestoefer oc dyg toe breue, som myn soster Ynger¹ har skreued eder tyl, ieg skolie uel had send eder dem, for nu har ieg altyd achte, adt y skolie had komed hyd med det forste. Gud hand uere nu altyd [mett dyg], m. a. k. Berete.

Udskrift: Tyl myn kere soster fru Berette Krestoefer Goyes ganske uenlyg tyl skreued².

16. Novbr. 1566.

Pernille Oxe til Birgitte Gjøe.

Hendes paatænkte Afrejse fra Sæbygaard er bleven forsinket ved en Fogeds Utroskab, der har givet hende nok at varetage. Hun længes meget efter Brev fra Fru Birgitte og haaber snart at kunne besøge hende.

Gud almetygeste hand uere nu altyd hos eder, m. a. k. moster¹ oc hand beuare eder altyd wel fra alt det, som vndt er, oc hand lade eder lenge leue oc leue oc lyde uel, dae wed gud, det skal uere meg sa redt kert adt høre som naegen det menysk, der leuer, saa sant help meg gud, det maed y uyst tro. M. a. k. moster, ieg uyl nu lade al betackelsen bestaed pa dene tyd, men dog skal alle eders mangfoldyg welgernynger blyue vdforglemmt hos meg, sa lenge ieg leuer, med al holhed, oc ieg maed wel bekende, adt ieg aller kand forskyldet, men gud almetygeste hand skal beløne eder det alsamen. M. a. k. moster, kand ieg aller folskryue² eder tyl, sa redt fast meg lenges efter eder. Ieg hade nu strax achtet meg adt draue her af landt, men nu kand ieg aller folklaue eder, sa redt vdtrolyg wor foed har skyked syg her³ s. 458y mod wos, sa hand har faed meg nock adt tage ware. Den almetygeste gud hand helpe meg wel tyl en gud ende der med. Dersom de hade yk holled sa ylle hus for meg oc skyked dem i sa mange maede vdtrolyg y mod wos, dae ued gud, ieg skolde yk had tœued her sa lenge y land, for gud wed, adt tyden er her wel lang, for mand kand yndt høre her tyl wort folk, oc yk heller har ieg ynd kond hørdt, hor eder lyder, syn¹ ieg skyldes fra eder, oc ieg har nu skreued eder sa tyd tyl oc wed yk, om y haue faed dem. Sa beder ieg eder sa ganske gerne, m. a. k. moster, adt y uylle wel gøre oc skryue meg tyl, det første eder stedes bud, hore eder lyder, oc hore y ere tyl pas. Den almetygeste here oc gud hand beuare eder altyd wel fra alt det, som vndt er, oc lade eder aller døe af dene werden, y men ieg leuer, det uyl ieg, sa sant helpe meg gud, baede troelyg ynske oc bede af gud. M. a. k. moster, sa ued ieg nu ynd sunderlycht adt skryue eder tyl, men ieg haues², ieg uyl sel snart fynde eder med guds help, for strax om fyurten dage, om gud uyl, dae uyl ieg drage her fra oc pa hemuegen³. Sa uyl ieg nu yk lenger vmage eder med myn rynges skryuels eller forbyde meg y mod eder, men alle de dage, ieg leuer, dae skal y fynde meg for eders holle dater, der y aller skal haue tuyl paa, det maed y uyst tro. Her med uyl ieg haue eder, m. a. k. moster, den almetygeste here oc gud [befale]ndes baede med lyf oc sel oc alt huys eder kert er, [ha]nd spare oc beuare eder uel fra alt det, som vndt er, oc vnde meg adt fynde eder sund oc glad y guds frycht. Beder ieg eder gerne, adt y uyl syge eders iumfruuer mange gude netter. Gud gyue eder sel cm gude netter, m. a. k. moster. Ex Sebyegaer løuerdagen nest efter sante Mortens dag 1566.

Pernille Oxs.

s. 459 Udskrift¹: Min kere morster, ffro Berette Herloff Ttroles, fforstander till Herloffholms skolie, gandske venlig till skreffuett.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve L. 74.

Oxe, Pernille, *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*,

(April?) 1573.

Pernille Oxe til Birgitte Gjøe.

Sender Fru Birgitte Vin. Hun er i Begreb med at rejse til Jylland efter sin Søsters Raad for at bringe sin Sag i Orden. Skanderborg Len er opsagt Holger Rosenkrantz.

M. a. k. m., gud beuare eder altyd uel fra alt det, som vndt er, oc hand beløne eder alle eders mangfoldyg uelgernynger. Tyden er for kort tyl adt tak, men det skal dog uere vdforglemmt (!) hos meg ¹, saleng som ieg leuer, med al trohed. M. a. k. m., sender ieg eder to flasker malmersye ² oc beder eder gerne, adt y uyl tagged tyl tak. Ieg konde yndt kome auer y gaer, men y dag uyl ieg auer med guds help. Gud vnde meg en gud reyse. Myn kaerl kom hem y gaer. Myn soster ³ skryuer meg tyl, adt hun har end nu yngen gud suar faed, men rader meg, adt ieg sei skal strax kome auer, sa kand gud gøre, huad hand uyl. Ieg har befald gud al myn sag oc uyl nøges, y hore hand uyl haued, for ieg ued, hand forlader meg yck fo ... ⁴. Som meg tykes, dae er det en vnderlyg uerden. Holger Rosenkrantz er nu af med Skanderborg. Kaeren dro der fra y fredags med alt hyndes tyngest, men Holger blef end nu en dag eller to der, sa syger myn kaerl ⁵. Gud help s. 604uel, skal mand sa fløtte y vdyd(!). Ieg kand nu yndt mere skryue eder tyl, ieg gaer nu tyl skyues y guds nauen. Gud fader oc søn oc den helyg and befaller ieg eder, m. a. k. moster, hand beuare eder fra alt det, som vndt er, oc lade meg fynde eder sund oc helbred y guds frycht. Ieg beder eder sa gerne, adt y forgleme meg yk y eder bøn, som y haue laued. Gud beuare eder altyd uel, m. a. k. m. Ex Korsør tysdagen med hast.

P. Ox.

Udskrift: Tyl myn kere moster fru Berette Herlof Trolis ganske uenlyg tylsk.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve L. 69. — Trykt i Historisk Tidsskrift 5. R. V. 407 f.